

Manglende engagement og koncentration.

En 13-årig dreng kom med ovennævnte problem. Han ville gerne være bedre til at koncentrere sig i timerne, og han havde også problemer med at gøre sit arbejde færdigt. Han gled af, og det gjaldt ikke kun skolearbejdet. Det var et generelt problem. Han havde ikke nogen fightervilje, men hoppede altid over, hvor gærdet var lavest. Han var lidt af drømmer, vidste godt svar på mange af de spørgsmål, der blev stillet af lærerne, men fik aldrig rakt hånden op. Når det gjaldt fodbold og musik, var koncentrationen dog i top. Målet kom til at hedde følgende: Jeg koncentrerer mig og engagerer mig og gør mit arbejde færdigt.

Det var et meget stressende mål, og han var slet ikke på sin helbredelseslinje - den linje, der skal føre ham til målet. Det var det første, der skulle tages fat på, og der skulle arbejdes med fixation. Han følte sig fastlåst og ude af balance, og somme tider så det lidt sort ud, eller han gik i sort, og klappen gik ned. Det blev afbalanceret, og bagefter skulle der arbejdes med energi til hjernen, så han var i stand til at bruge begge hjernehalvdele og både overskue helheden og sætte fokus på detaljen. Det var også nødvendigt at arbejde med hans jordforbindelse, så han blev på jorden og ikke drømte sig væk eller gled af, når arbejdet skulle gøres.

Han kom igen efter en måned, og der var positive forandringer, for nu gjorde han sit arbejde færdigt. Der skulle i starten arbejdes med en tekst fra Bachs blomsteressenser, en tekst, som handlede om, at han var en selvstændig personlighed. Det gav meget mening for ham og hans familie, at han skulle omkring denne tekst. Han havde en storebror, som var ca. et år ældre, og han havde nærmest altid følt sig som en pseudotvilling, og han ventede altid pænt i kulissen og kom så på banen som nr. to. Afbalanceringerne handlede denne gang om energi til halschakret - energi til kommunikation og til at kunne sige fra og sætte ord på det, der rørte sig i ham. Vi arbejdede også med et muskelløb, som satte fokus på at lytte til sig selv og folde sig ud.

Han blev endvidere afbalanceret for en intolerance over for mælk. Moderen havde en fornemmelse af, at han ikke kunne tåle mælk, og det viste sig at holde stik. Efter en pause på 10 dage måtte han langsomt begynde at indtage mælkeprodukter igen.

Da han kom lige i starten af sommerferien, kunne han fortælle, at det gik rigtig godt, og hans stress var også halveret i forholdt til den allerførste gang, han kom. Denne gang blev der arbejdet med fordøjelsen og energi til miltmeridianen.

Efter sommerferien begyndte han i en ny skole, og det var fortsat positivt. Han var kommet godt fra start, og der var ikke meget stress tilbage. Der skulle arbejdes med kranieknoglernes bevægelighed, så han kunne få ilt til hjernen, og så hjernevæsken kunne flyde frit.

Det blev sidst i oktober, inden han kom igen. Der var nu 0 % stress på hans mål, og det ord, der rundede dette forløb af, var: Jeg er "fuldkommen". Nu kunne han bare, og det var han meget glad for.

[Tilbage til oversigten](#)